

Ömer Kement

- şiirler -

Yayın Tarihi:

08.03.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ömer Kement

Aslen 1971 mart doğumlu.Ailesi doğduğu şehir Ordu'dan 1974 yılında İstanbul'a gelmiş.1977 yılında başladığı okul hayatı 1993 yılında İstanbul Üni.İktisat Fak.Maliye Böl.nü bitirerek şon bulmuş.1994 de kısa dönem askerlik yaptıktan sonra 1995 yılında Özel Sektörde çalışmaya başlamış.Ve halen devam ediyor.1995 yılında başladığı evlilik hayatında İki oğlu ve bir kızı var.

Acı

Onca zaman geçmişti birlikte olmayalı
Zaman kısaydı ama uzatmıştı hasret rüzgarı.
En derinden vurmuştu ayrılık acısı.
İçi kan ağlayarak bekledi biricik aşkını.

Çok elem vericiydi onca zaman beklemek.
Beklerken kederden, gönül yarası depreşmek.
Kanayan gönülde hergün ölüp ölüp dirilmek,
Tek yaşam ümidi kavuşacağı günü beklemek.

Nihayet duran zaman geçiverdi.
Birden aşkını karşısında görüverdi.
Bitmez ayrılık acısı, sandı sona erdi.
Sarılamadı ona, için için bitiverdi.

Acılardan da acıydı, kavuşunca kucaklayamamak.
Şimsıkı sarılıp hasret rüzgarını uçuramamak.
İç içe olup gönül yarasını dağılayamamak,
Acılardan da acıydı, yanında olduğu halde uzakta olmak...

Acaba hisleri boşunamıydı, gönlüne hiç ulaşamadı mı?
Bir heyecan, bir damla sevgi oluşmadı mı?
Ne acıydı ki kendisi ona aşıktı, çok bağlanmıştı...
Ne acıydı ki tek isteği "özledim, seviyorum" demiş olmasıydı.

16.09.2002

Ömer Kement

Adın Aşkın Bende Saklı

Hayatım pervasızca akıp giderken,
Aniden çıktın karşıma.
Yaşadıklarım meğerse bir hiçmiş,
Şeni tanıyınca vardım bu kaniya.
Ülküm olmaksızın yaşarken,
Haçer vurdun kalbimin ortasına.
Lale devri aşıkları halt etmiş,
Aşkının güzelliği yanında.
Adın aşkın bende saklı,
Sanma unutturum o zamanları.

.... / /

Ömer Kement

Ateşin Suya, Ayın Dünyaya Aşkı

Aşkım, ateşin suya aşkı gibi...
Aşığım sana anlayamayacağın kadar,
Aşkım, Ay'ın Dünyaya aşkı gibi...
Senin kaldıramayacağın kadar,

Ateş suya aşıktır, yanarcasına...
Yaklaşamaz suya, sarılamaz ona...
Yaklaşsa suya, söndürecek aşkını.
Sarılsa suya, yok edecek varlığını.

Ateş hasrettir suya, mahkumdur yalnızlığa,
Aşıktır suya, ebedi kalacaktır aşkı, iki cihanda...
Aşıktır Ay Dünyaya, pervanedir etrafında,
Yaklaşamaz ona, aşık kalacaktır hep ona...

Ateş gibi, Ay gibi, aşığım ben sana,
Ebedi kalacak aşkım, yaklaşmam asla sana...
Ateş suya, Ay Dünyaya kavuşunca,
Ancak kavuşurum ben sana...

Ömer Kement
27.07.2013

Ömer Kement

Ayrılık

Bugün akşam olmasa,
Dakikalar yıllar olsa,
Doya doya baksam sana,
Hiç ayrılmam yanımdan asla.

Ayrılık gelse çatsa,
Benden uzaklara kaçsanda,
O zaman olur yıllar bana,
Sadece ve sadece bir dakika.

Bilki seni o kadar çok sevdim,
Yanımdan hiç ayrılmayasın istedim,
Ayrılık anlarını hiç düşünmedim,
Çünkü o zamanlar hayatta değildim.

(29.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Bekleyeceđim

Senden ayrılalı bir gün bile olmadı,
O bir günde, yüreğim acıyla doldu taştı.
Senden ayrılalı zaman dondu kaldı,
Geçmeyen zamanda bile, yüređim karardı.

Senden ayrılalı beraber gittiğimiz yerlere,
Koşarak gittim, büyük bir zlemlle.
Belki beni bekliyorsundur diye.
Burkuldum, hznlendim seni göremeyince.

Anladım ki çok uzaklardaydın.
Varlığın yanımdaydı ama sen ıraktın.
Yıldızlar kadar ulaşılmazdın.
Anladım ki sensiz olamazdım.

Aradım seni heryerde,
Baktım bulutların arkasına bile.
Sordum seni uęan bülbüle,
Benim sevgili yarım nerede.

Hayat kaynađım, yaşam midim,
Nereye gittiysen gel dn sevgilim.
Dünyalar bir yana, ben seni isterim,
Çünkü ben birtek seni sevdim.

Anlaki bu kadar çaresizim,
Sensiz bir hayaletim, hięim.
Anlaki bu kadar sevmiřim.
Eğer gelmezsen sevdiđim,
Anlaki, kahrımdan leceđim.
Seni, seni daima bekleyeceđim.

(02./03.09.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Bir Gün Değil Her Gün

BİR GÜN DEĞİL HER GÜN

Bir gün değil her gün...
İyi ki var kadınlarımız, analarımız, bacılarımız
Rehberimiz, öğretmenimiz, eşimiz, sevgilimiz
Gülümüz, neşemiz, sevincimiz, her şeyimiz
Ümidimiz, gururumuz, hayatımız, varlığımız
Nadide, narin, nurlu, neşeli,

Dertlerimizin ilacı
Evlerimizin baş tacı
Günlerimizin yoldaşı
İnsanlığımızın amacı
Lisanımızın tercümanı

Her gün, bir gün değil her gün
Emek veren, çalışan, yaşatan,
Romanlara sığmayan, rekorlar kıran
Günümüzü kurtaran, gücümüzü artıran
Üzmeylem, sevelim, sevindirelim kadınlarımızı
Nazarımızda bir gün değil her gün yaşatalım onları

Gününüz kutlu, geleceğiniz aydınlık olsun...

Ömer Kement
K.Maraş, 08.03.2018

Ömer Kement

Boşluk

Mutsuzmuyum
Mutlumuyum
Bilemiyorum

Düşünüyorum
Varmıyım
Yokmuyum
Bilemiyorum

Istıraplıyım
Karamsarım
Belirsizlik var
Rehavet var
Çöküntü var

Neşem yok
Hayat şevkim yok
Yaşam gücüm yok

Boşluktayım
Gidiyorum
Beklenen sona doğru

Vakit varmı
Bilemiyorum
Farkındayım
Ama ...

(27.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Buldum Derken

Tam seni buldum derken, kuş gibi uçup yok oldun.
Yeniden doğdum derken, birden uzaklara kondun.
Beni hiç mi sevmedin, arayıp sormaz oldun.
Yoksa, yoksa benden başkasına mı vuruldun.

Son bir kez görmek dokunmak için, yollara koyuldum.
Seher vaktinden alacakaranlığa, hep arar oldum.
Bulmak için dolaşırken, gönül dervişi oldum.
Hep seni arayıp bulmak, artık, son arzum.

Bulmak için seni, hep gezinir oldum.
Umutsuzluk içinde, sürekli dolanır oldum.
Yetmeyince karalar, denizlerde aranır oldum.
Fırtınalı denizlerde, umutsuzlukla boğuşur oldum.

Gözyaşlarım kurudu, artık kan ağlar oldum.
Derinden vurdu yokluğun, yüreğimi dağlar oldum.
Sonbahar geldi çattı, yapraklardan önce solar oldum.
Aklımdan çıkmıyorsun, ne yaşar, ne yaşamaz oldum.

İçki nedir bilmezdim, aşkınla sarhoş oldum.
Sigara nedir bilmezdim, gönlünün tiryakisi oldum.
Eroin, morfin bilmezdim, sevginden uyur gezer oldum.
Ben seni çok sevdim, kendimden geçtim, ruh gibi oldum.

(04/05.09.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Buse

Bedenle ifade edilir,
Uslarla terbiye edilir.
Sevgidir bu, duygularda belirir,
Elem ve hüzünle, denenir.

Ver bir buse yanaktan,
Ehil olmadığımndan dudaktan.
Rızan olmasada bu arzudan.

Marifet sözlerdedir,
Canla mühürlenir.
Usulca hissedilir.
Kalbime giren bu, sevgindir.

(28.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Bülbül

Bülbül, sakın ola ötme bülbül.
Sen öttükçe solar bendeki gül.
Olur bana bir dakika bir yıl.
Gülden ayrı geçen heryıl,
Hüzünle dolup taşar gönül.

Bülbül, acı acı ötme,
Derdime dert ekleme.
Bülbül, ayrılıktan bahsetme,
Beni kahırdan öldürme.

Bülbül, sende mi yarinden ayrısın.
Bundan mı benim gibi ağlarsın.
Bülbül, sende mi aşkını bulamazsın.
Bundan mı benim gibi ağıt yakarsın.

Bülbül, ayrılık içimi burktu.
Gözlerim ağlamaktan kurudu.
Bülbül, onsuz zaman durdu.
Karardı dünyam, dönmez oldu.

(03.09.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Cevap

Bekleyeceđim büyük bir sabırla.
Dinleyeceđim içimi kemiren merakla.
Belki dilimle söyleyemedim ama,
Onlarca şiirim tercüman oldu bana.

Gözlerinin içine bakarak haykırıyorum!
Seni seviyoruum, seni seviyoruuuum...
Anla artık ıstırabımı çıldırıyorum.
Hala senden bir söz duyamıyorum.

Son veremem asla bu sevgime,
İsterim karşılık bulmak sende.
Gelmezse bir yanıt gönlüme,
Gömeceđim sevgimi kalbime.

Gideceđim buralardan, çook uzaklara...
Sevgimi alıp uçacağım irak diyarlara.
Bir sevgin, bir ben bu dünyada,
Dönüp dolaşacağım, vade sonuna.

Ö.K. (16.09.02)

Ömer Kement

Çanakkale Geçilmez - Kahramanlık Destanı

Kubbelerde Ezan sesi kesilir mi be kafir?
Allah katında Şehitler ölür mü be cahil?
Hak yolunda savaşan Türkler, esir düşer mi be gafil?
Ruhsuz mu sanırsın önce Vatan diyenleri be sefil?

Aç durur Vatan Evladı, terk etmez diyarını,
Maddeyi değil, düşünür milletini, insanlığı,
Anasının, Atasının, Gardaşının, Can'ının kanını,
Ne yerde bırakır, ne de satar Vatanını ...

La İlahe İllallah der, Vatan Evladı sorar hesabını,
İrzına geçtiğin masum insanların ar'ını,
Köle yaptığın zavallı kulların hakkını,
Dünyada zulmettiklerinin ahını, sorar Vatan Evladı.

Ey zalimler zalimi, Haçlıydın oldun İtilaf birliği,
Sanma hasta adam öldü gitti, gelmez geri,
Tarih silememiş, sen mi sileceksin Türk'leri,
Anka kuşu olur döner, gene tepeleriz seni...

Nezahat Onbaşı, Hatice Hanım, Seyit Ali onbaşı...
İzdirap duymadan savaşan meçhul vatan evlatları,
Çemene düşürmedi sancağı, Elliyedinci Piyade Alayı,
Allah Allah diyerek Çanakkale'de kurtardılar Vatani...

Niğdeli Ali, Bigalı Mehmet Çavuş, Kınalı Hasan.
Anafartalar'da, Conkbayırı'nda oldular kahraman,
Kilitbahir'de, Namazgah'da, Gelibolu'da her yer kan,
Kumkale'de, Sebdülbahir'de katloldu beşyüzbin can...

Anzak çıkmış tepeye ilerler, ikiyüzaltmışbir rakım,
Lüzum yok sana bitsen de kurşun, süngü takarım,
Ecnebinin emelini zıkkım olur, kursağında koyarım,
Geçirmem Çanakkale'den İstanbul'a, bağrımı siper yaparım...

Emin kendinden şehit olacak, neferlerim.
Çanakkale'de siperler sekiz metre, ölüm kesin,
İkinciler gelir yaşam üç dakika, elinde Kur'an-ı Kerim,
Layık onlara Cennet, itidal ve tevekküllerine gıpta ederim.

Mazlum milletlere ışık oldu, umut oldu, Mustafa Kemal,
Emretti! Taarruzu değil, ölmeyi emretti Mustafa Kemal,
Zafer dedi, Bağımsızlık dedi, Barış dedi, Mustafa Kemal...

Ömer Kement
(İstanbul, 19.10.2013)

Ömer Kement

Çaresiz

Görmez olaydım acı çeken halini.
Bilmez olaydım kahreden çileni.
Anlamaz olaydım acı gerçekleri.
Sevmez olaydım dertli kaderini.

Izdırıp veriyor bana, acı çekmen.
Kahrediyor beni, çektiğin çilen.
Bitiriyor beni, ümitsiz kahretmen.
Eritiyor beni, çaresiz sevmem..

Dertlerine derman bulamasam da,
Acılarını paylaşmaktan kaçınma.
Yaralarına merhem olamasam da,
Hep yanında olacağımı, unutma.

Ö.K. (19.09.2002)

Ömer Kement

Çekiliş

Çıkamaz demeyin, şanssızınızı deneyin,
Éaleme varda bize yok demeyin.
Kısmetinizi engellemeyin,
İhtiyaçlarınızı toplu halledin.
Laf ile olmaz her ay ücretini verin.
İstiyorsanız gönülden sizde katılıverin.
Şimdi kimler kazanmak ister, söyleyiverin?

(28.04.2005/İstanbul) (Piyango düşkünlerine)

Ömer Kement

Çok Garip

Çok garip!
Aşık mı oldum acaba?
Hayret!
İnanmazdım asla aşka.
Nasıl bi şey bu acaba?
Elle tutulur mu?
Gözle görülür mü?
Dille tadılır mı?
Burunla koklanır mı?
Kulakla işitilir mi?
Ya altıncı duyuyla?

Çok garip!
Aşık olmuşumda haberim yokya.
Hayret!
Ben yakalanmışım kara sevdaya.
Eli elime değdiği anda,
Gözlerimin derinliğine baktığında,
İnce tiz sesiyle konuştuğunda,
Yaklaştığında hoş kokusunda,
Dinledikçe sözlerindeki manada,
Ve kalbimindeki gönül denen duyuda,
İşte onun varlığı, aşkı, bağlanmışım ona.

(26.08.2002/İstanbul) (Aşka İnanmayanlara...)

Ömer Kement

Doğum Günü ve Aşık

Doğum günü hep ilktir.
Aşık ilk tutulandır.

Doğum günü sevgidir.
Aşık delice sevendir.

Doğum günü yaşlılık içerir.
Aşık ihtiyarlayıncada gençtir.

Doğum günü elemdir.
Aşık hep kederlidir.

Doğum günü hüzündür.
Aşık deli divanedir.

Doğum günü dönencedir.
Aşık olan pervanedir.

Doğum günü birlikteliktir.
Aşık ayrıykende birdir.

Doğum günü içtenliktir.
Aşık içten içe bitendir.

Doğum günü gelip geçer.
Aşk ebediyete değin sürer.

(27.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Dost

Sakin ola gerçeklerden kaçma.
Sakin ola içine kapanma.
Sakin ola aık olmaktan korkma.

Kendine gerçek bir dost bulsana,
Ona iini döküp derdini anlatsana,
Gerçek dostu akıl danışsana,

Derdine are, üzüntüne neře arasana,
Karamsarlığına umut bulsana,
Fani dünyada mutlu sona ulařsana.

05./09.09.2002

Ömer Kement

Duymak İsterdi

Buldukları yer bir oda, dört duvar.
İçinde bir kıpırtı, yaşanmamış duygular.
Ne kadar çok isteselerde, hapse atılmışlar,
Asla gönlünü çalamazlar.

Hergün onunla yanyanaydı.
Ama o kadarda uzaktaydı.
Bedeni avucundayken bile,
Kalbine asla ulaşamamıştı.

Her zaman onunla birlikteydi.
Yakın olduğu kadar ırak gelirdi.
Sadece iki kelimeyi duymak isterdi.
Oda; "Seni Seviyorum" demesiydi.

(29.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Evliler Günü

Eşeklik bizde tabii,
Ve dahi kerizlik de.
Laf olsun diye olur mu eğlenmek?
İki yaka bir araya gelmezde.
Lakin sabır küpü olduk,
Evlilikten dolayı hergün,
Ramazan orucu tuttuk.

Gün ola harman ola...
Üzölmek yaraşır mı bana...
Nah alacağız zammı da...
Üç vakte kalmadı, sürünüyoruz hayatta.

(14.02.05/İstanbul) (Sevgililer gününe ithafen)

Ömer Kement

Fatih Sultan Mehmet Han

Sen ki oldun Osmanlıya büyük Kaan,
Sen ki oldun Dünyaya büyük Han.
Sen ki düşmana korku salan Sultan,
Sen ki bir çağ kapatıp bir çağ açan.
Sensin o, Fatih Sultan Mehmet Han

Peygamberimiz dedi; o ne büyük Kaan!
Müjdelere ona, İstanbul'u alan büyük Han.
Niceleri istedi başaramadı, oldu hüsrana,
Nasip oldu fetih ona, işte Mehmet Han.
Fethettiler oldu, Fatih Sultan Mehmet Han.

Çalıştı çabaladı oldu alim adam,
Gönlüne kulak verdi oldu şair adam,
Gönüllere açtı kucak, oldu salih adam,
Saydı atasını, sevdi halkını oldu büyük adam,
Odur işte! Fatih Sultan Mehmet Han.

(İstanbul,17.03.2012)

Ömer Kement

Girdap

Bundan yıllar önce,
Görürdüm netlikle.
Zaman geçtikçe,
İlerledi kusur gözde,
Gözlük gözüme...

Senden önce,
Yaşardım bilmezce.
Seni görünce,
Bulandı birdenbire,
Fayda etmedi gözlükte...

Kafam karıştı,
Aklım sulandı,
Gönlüm bulandı,
Kalbim çarptı,
Bu, aşkının girdabıydı...

(27.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Gömlüdesin

Bir bakışın, bir gülüşün, bir sözün,
Titretmeye yetiyor bedenimi,
Yerinden oynatıyor kalbimi.
Gözlerin, dudakların, ellerin...

Heyecanlandırıyor nefesin,
Kendimdem geçiyorum,
Düşünemiyorum aklıselim.
Belki yanlış yoldayım...

Alamıyorum kendimi senden,
Sıyrılamıyorum benliğinden,
Uçuruyor beni varlığın,
Götürüyor hayal alemine...

Sanki bir sihir var üzerimde,
Beni bağlayan bir şey ama ne?
Bir sevgi mi bu, yoksa bir aşk mı?
Önce bildiğimi sandığım, yanıldığım...

Bağlanmışım ayrılmayaşıya,
Bağı kesmem lazım makasla,
Lakin tutamıyorum elimle,
Yok oluyor dokununca.

Mümkün değil bu bağları koparmak.
Bir çırpıda duyguları atmak.
Mümkün değil bu aşkı unutmak.
Bir çırpıda akıllardan çıkarmak.

Seviyorum seni ayrı kalsakda.
Bırakamam seni buluşamasakda.
Silemem seni benim olmazsanda.
Seviyorum seni unutamam asla...

Kalbimin hepsini sana amade ettim.
En değerli hazinem sevgimi verdim.
Dünyanın ucunda olsanda sevgilim,
Benden ayrı değilsin, gönlümdesin.

Ö.K.(19.09.02)

Ömer Kement

Göz Yaşları

Su hayattır, olmayınca toprak bile kurur.
Kuruyan toprak, ürün vermez olur.
Susuz toprak yağmur diye yanar tutuşur.
Yağsın diye bulutlara niyazda bulunur.

Yokluğunda susuz toprak gibi oldum.
Hasretinden bittim, tükendim, kurudum.
Sensiz hergece yağmur yağmur ağlar oldum.
Tesellimi sadece gözyaşlarımda buldum.

Akan gözyaşlarım hayat pınarım olsun.
Hayat pınarım, yalnızca ikimizin olsun.
Akan gözyaşlarım hasret yağmurum olsun.
Hasret yağmurumda tenimiz aşka doysun.

Akan gözyaşlarım sakın ola kurumasin.
Kuruyupta hayat pınarımız boş kalmasin.
Akan gözyaşlarım sakın ola azalmasın.
Azalıpta aşkımız son bulmasın.

10.09.2002

Ömer Kement

Hayatın Kuralı

Unutma sakın bunu, vardır hayatın dört kuralı;
Sevgidir ilki, açılır insanlara bir kapı.
Saygıdır ikincisi, insanları anlamın buna bağlı.
Sadakattir üçüncüsü, budur birlikteliğin ilacı.
Sorumluluktur dördüncüsü, işte hayatın manası.
Sağlık ve selamet ise bunların teminatı, mayası.

(05.09.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Istırap

Istırap duyarım gülüşlerinde,
Eğer gülüşün bana değilse.
Istırap duyarım sözlerinde,
Eğer bana söylenmemişse.

Istırap duyarım gelişinde,
Eğer gelişin başkasına ise.
Istırap duyarım nefesinde,
Nefesin yüzüme değmezse.

Istırap duyarım bakışlarında,
Gözlerini benden kaçırınca.
Istırap duyarım anlattıklarımda,
Söylediklerimi anlamadığımda.

Senden ayrı kalacağıma,
Razıyım, ıstırap içinde yaşamaya.

(29.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

İstanbul

İstanbul, İstanbul ne ararsan, ne istersen onda bul,
İçinde Surları, kaleleri, hisarları, kapıları, sarnıçları, taşları, köprüleri.
Camileri, çeşmeleri, Tünelleri, Dünyanın beşiği, müzesi canım İstanbul.
Kaynaşmışlar tarihin derinliğinde, Alemin her çeşit dini, milletini,
Nasıl bozarlar çehreni acımadan..... Nasıl kıyarlar güzelim İstanbul,
İhanetmi ederler sana serseriler, şerefsizler, Bitirirlermi sendeki zenginliği?
Korkma İstanbul; sen insanlara ışık ol, ümit ol, Ufuk bul,
Yedi tepenle, yedi düvelin kardeşliği ol,..... çiçeği, Lalesi.

(25.04.2005/İstanbul)

Ömer Kement

İstanbul Aşkı

İstanbul aşkı yanar tutuşur yüreğimde,
Sahiplenmek ister Dünyanın her Ülkesi de.
Taarruzlar etmişler almak için her seferinde,
Alamamışlar, yüce Şehitlerimizin dökülen kanları neticesinde.
Nasıl bırakılır İstanbul Türk'den gayri yedi düvele
Beşiği olmuş uygarlığın, Kainatın en güzel yerinde.
Ulusumuz kıymet bilmeli, Dünyanın gözü onun üzerinde,
Lütfudur Allah'ın bize, sahiplenmeliyiz gelecekte.

Anadolunun gözbebeği, canı,kanı,ciğeri,
Şarkın da Garbın da Alemin kalbi, merkezi,
Kimselere yar etmem ölmeden asla seni,
Işığın sen cennet vatanım Türkiye'min, varı yoğu herşeyi.

(25.04.2005/İstanbul)

Ömer Kement

Kedicik

Küçük kedi yavrusu.
Gözlerimin içine bakarak,
"Karnım aç" der gibi miyavlıyordu.
Dayanamadım, verdim bir parça börek.
Nasıl da acıkmış bir çırpıda yedi sevinerek.
Baktım doymamış garip, yine yalvarıyordu,
Bir parça daha verdim gönlümden isteyerek.
Fakat o da ne? Koca bir kedi azmanı,
Aldı kedicinin önünden koca lokmayı.
Ne yapsın yavrucak, sadece bakakaldı.

Kedi yavrusu gibi gözlerinin içine bakarak,
Gönlüm aç demek istedim, yapamadım.
Dayanamadım, haykırmak istedim koşarak,
Karşımda seni görünce yine bağlandım.
Senden sadece bir ışık, bir ümit bekledim.
Tek bir damla sevginle bile yetinirdim.
Kaptırmazdım asla sevgimi azmanlara,
Savaşırdım kanımın son damlacığına.
Kalbim susamış gönlünden bir parçaya,
Sadece aşkını isterdim, gerisi kadavra.

(26.08.2002/İstanbul)

Ömer Kement

Korku

Ayrılmak ne kadar zor.
Ayrı kalmak dahada zor.
Onsuz dakikalar geçmiyor.
Sanki zaman durmuş, işlemiyor.

Ayrı kalsakda,
Uzaklarda olsada,
Kokusunu duymasamda,
Razıyım bir "alo" suna.

Zaman geçmek bilmez.
Akşam olup güneş gitmez.
Görene kadar, hasret bitmez.
Korkuyorum, giden hiç gelmez.

(29.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Kraliçe Arı

Arı çok hikmetlidir, alimdir.
Kimyayı, matematiği iyi bilir.
Bal yapmak onun vazifesidir.
Onun ilmi yalnızca Hak'tan gelir.

Balda binbir şifa vardır.
İnsan derdine çare ondadır.
Binbir teknoloji başaramamıştır.
Birtak arı, doğayı ilaç yapmıştır.

Arı insanoğlundan akıllıdır.
Bal gözcükleri altı kenarlıdır.
Her kenar yüzmidereceyle bağlıdır.
Çünkü ençok bal onda vardır.

Arıların hoşlanmadığı, israftır.
Enaz malzemeyle ençok yapandır.
Düşünenler için ders ondadır.
Anlamayan insan sadece posadır.

Kraliçe arı, onların şahıdır.
Tüm arılar etrafında dolandır.
Yuvaları kraliçeleri uğrunadır.
Kraliçem sensin, aklım buna aldanır.

12.09.2002

Ömer Kement

Marmara

Marmara, marmara.
Koskoca marmara.
Caddebostanda,
Ayaklarımın altında,
Marmaraya her bakışımda,
Yaşatırım onu hatıralarımda.

Marmara koca bir deniz,
Onunla hatıralarda gezeriz.
Marmara bile az deriz,
Aşkımızı anlatmak için;
Yetmez Karadeniz, Akdeniz.

(29.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Mevsimler

Sonbahar geldi rüzgarlar esiyor,
Sensiz geçen günler ıstırap veriyor.
Sonbahar geldi kuşlar göçüyor,
Sensiz bedenim ağır ağır çöküyor.

Sonbahardan sonra kış gelir,
Hasretin beni hergün tüketir.
Kış yılın son mevsimidir,
Senden ayrı bedenim kış oluverir.

Sonbaharla kışı defterimizden silelim,
Bir an önce kavuşmayı dileyelim.
İlkbaharla yazı birlikte isteyelim,
Bir ömrü iki mevsimle bitirelim.

(05.09.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Nafile Günler

Nafiledir geçen günler,
Anladığında mr biter.
Ah çeker vah çeker,
Ne yapsın zavallı sevenler.
Lazımdır seven gönüller.

Geldi geçti su gibi zamanlar,
Elem duyuldu bazı anlar.
Layık olsun sana bütün insanlar,
Rabbime senin için dualar.
Hznlenmesin seven canlar,
Keder yerine gelsin mutluluklar.
Ati'ye de kalsın hoş duygular,
Nice doğum günü yařayacaklar.

İyiki dođdun, ömür boyu mutluluklar.

(27.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Obsesif

Sevmem asla ecnebi kelimeyi,
Aşkın katlettirdi bana Türkçe'yi
Acaba benim aşkım platonik mi?
Konmuş bana obsesif teşhisi.
Sadece sana takılı kalmam, nedeni.

Saplantı olmuş varlığın bende,
Görmeyince seni bir gün bile,
Bir tuhaf haller hareketlerimde,
Tercüman bulamıyorum gönlüme.
Görenler diyor; deli mi ne?

11.09.2002

Ömer Kement

Öğüt

Bardak kırsan birkaç parçaya ayırırsın.
Parçaları toplar yapıştırırsın.
Olmadı gider yenisini alırsın.

Ama,... kalp kırarsan paramparça olur.
Tamir edilme imkanı hiç yoktur.
Satın alacak para dünyada yoktur.
Dünya hayatı fanidir, gerisi boştur.

Kafa kır güzelim, kalp kırma.
Bağır çağır yarım, gönül koyma.
Saygılı ol ciğerim, hakaret etme.
Sev insanları canım, kusur görme.
Sadık ol sevgilim, sevdiğini boş verme.
Sorumlu ol kendinden, hep söylenme.

(26.08.2002/İstanbul)

Ömer Kement

Örümcek Ağı

Hayatta yaşadığımız herşey kaderde var.
Kaderden kaçış yoktur, yaşanacaklar.
İnsanoğlu yazılanı çeker, ergeç anlar.
Benim kaderimsin, kaderim sana bağlar.

Örümcek yuvasını sağlam diye taşlara yapar.
Ağını ördükten sonra avını sabırla anar.
Ancak kaderinde olanları yakalar, aş yapar.
Ben senin ağına takıldım, gerisi boş yazar.

Örümcek ağına takılan çırpındıkça batar.
Avin ömrü bitmiştir, boş yere çabalar.
Ağından kurtulmak istedim, boşa gitti çabalar.
Kaçtıkça daha çok yapıştım, sardı beni aşklar.

11.09.2002

Ömer Kement

Resim

Bir resim yaptım.
Harikulade güzel.
İçinde ne ararsan var.
Sıra sıra dağlar,
Arasında vadiler, ovalar,
Dereler, göller, ağaçlar.
Gökyüzü masmavi.
Deniz dalgalı, yıldızlı,
Güneş tepede altın sarısı.

Ama kafamda soru işareti.
Eksik olan bir şey var.
Her şey çok güzelde;
Nerede insanlar?
Canlılık yok, hayat yok.
Sadece orada manzaralar.

Ben resmin kendisi,
Eksik olan aşkın ritmi.

(27.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Sabır

Gerçekler hep acı olmuştur.
Bu hayatın kanunudur.
İnsan doğar, büyür, yok olur.
Beklenen son elbet budur.

Asıl düşünülmesi gereken hakikattir.
Hakikat; doğumla ölüm arasındaki sınavdır.
Sınavı geçenler mutlu sona ulaşır.
Mutlu sonun ilacı inançtır, sabırdır.

Sabırını yönlendiren akıldır.
Akli şaşkırtan ise aşktır.
Aşk aşmanın yolu mantıktır.
Ama aşk ve sevgi sadece kalplerde vardır.

(05./09.09.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Sakin Unutma

Gezgin oldum derviş gibiyim.
Hep seninle beraber olmak isterim.
Boşverme beni, gün geçirmişim.
Seni sevmekmiş benim kaderim.

Gidip gelirken karlı ovada.
Yastık olur ikiz dağlar bana.
İsterim can vermek kollarında.
Seni çok sevdim sakın unutma.

(05.09.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Satranç Tekniđi - Gönül Ne İster

Ömür Mazi, Ebedi Rab'dır.
Mazi Sevgili, Kalıcı Hak'tır.
Ebedi Kalıcı Gönül Tacındır,
Rab'dır, Hak'tır, Tacındır, Allah'ındır.

Kelam Eder, Murad Eder, Nefis Tamah eder.
Eder Beşer Umut, Ömür Biter Gider.
Murad, Umut İster, Mülk Mevkii İster,
Eder Ömür Mülk, Sefaata Sürer Gider.
Nefis Biter, Mevkii Sürer Ahmak İster,
Tamah eder Gider, İster Gider, İster Biter...

Ömer Kement
(İstanbul, 07.12.2013)

Ömer Kement

Seninle

Seninle, yalnızca seninle,
Mehtaplı gecelerde,
Dolaşmak isterim özgürce.

Seninle, sadece seninle,
Yıldızların altında,
Yatmak isterim sevinçle.

Seninle, hep seninle,
Ağaçların gölgesinde,
Uyumak isterim zevkle.

Seninle, ancak seninle,
Fırtınalı denizlerde,
Boğuşmak isterim delicesine.

Seninle, birtek seninle,
Güneşin ateşinde,
Yanmak isterim bitesiyeye.

Seninle, yine seninle,
Sarmaşıklar kadar içiçe,
Sarılmak isterim ölesiyeye.

Seninle, ve yine de seninle,
Yeryüzünün her yerinde,
Birliktelik isterim, bitmeyesiyeye.

(09.09.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Sevdim Seni

Sevdim Seni

Birgün emanet bedenim toprak olursa,
Ebedi hayat için hesap yapılırsa,
Ezelden konular açılıp sorgulanırsa,
Şu kısa hayattan kaçamak günler anlaşılırsa,
Bil ki bunların hepsinin olacağını bile bile;
Ben sevdim seni delicesine.

Bir gülün ömrü kadar kısadır hayatımız,
Zaman ne çabuk geçmiş deyip, şaşarız.
Vakit gelince sonsuz ikamete yol alırız.
Geride kalan sadece ve sadece yaşadıklarımız,
Bunların hepsinin gerçekleştiğini göre göre;
Ben sevdim seni ölesiye.

İnsan bedeni çok karmaşıktır.
Gönül olmazsa makinadan farksızdır.
Aşkı bulursa mükemmel bir varlıktır.
Ben onu sende buldum, cezası var mıdır?
Varsa cezasına katlanırım seve seve,
Ben sevdim seni eriyip bitesiyeye,

Ben anlamam şirden sanattan,
Şıkılırım bu tür konuşmalardan,
İzah edip anlatamam duygulardan,
Böyle deyip bu kadar yazmışsam,
Tutuldum bağlandım istemeye istemeye,
Ben sevdim seni ... Ben sevdim seni ...

(26.08.02/İstanbul)

Ömer Kement

Sevgi

SONSUZ KEDERLER,
EŐTEN DOSTAN UZAK DURSUN.
VAKI GELECEKTE BEŞER,
GÖNÜLLERİ HOŞ TUTSUN.
İKİMİZİN AŞKI İLELEBET OLSUN...

(14.02.05/İstanbul) (Sevenler İçin)

Ömer Kement

Sirkeci - Kadıköy

Geçmek için karşıdan karşıya,
Yaşlanmış Sirkeci-Kadıköy vapuruna,
İtişerek bindim kalabalık arasında,
Ancak yer bulabildim korkuluklarında.

Öttü yerden bir düdük sesi,
Karşılık verdi bağırdı vapurun sireni.
Aldı sararmış urganı çımacının eli,
Ağırdan yol aldı vapurun kendi.

Usulca baktım karşı kıyıya,
Heybetli göründü Haydarpaşa.
Engin deniz Marmara açıklarda,
Uçan leyleklerin, martıların altında.

Yavaştan giden vapur hızlandı birden.
Deniz arkada şahlandı, köpürdü öfkeden,
Bağırıyordu konçerto gibi içinden.
İrkiliyordu insan denizin heybetinden.

Vapur köpükler arasında giderken,
Yanında denizaneleri süzülürken,
Açığında boğaz akıcı ama dingin,
Bir sessizlik sükunet tümünden.

Yukarıda hava sankim biraz puslu,
Güneş can yakmıyor duruyor uslu,
Vakit öğleden sonra ikinci sonu,
Emektar vapur daha hızlı gidiyordu.

Hızlandıkça, boğaz kuduruyor, köpükler saçıyor.
Haşın ama bembeyaz, tertemiz huzur veriyordu.
Hareket edeli beş dakika olmuş, saat onbeşi beş geçiyordu.
Hava puslu, deniz koyu ama berrak, balıklar görünüyordu.

Denizin üzerinde bizi izleyen biri vardı.
O ana kadar hiç farketmemiştim bu ışığı.
Muhteşem bir parlaklık, sanki yakut ışıltısı.
Güneş denize vurdukça artıyor parlaltısı.

Önümde gölgem kadar yakamoz oynuyor,
Baktıkça sanki benimle konuşuyor.
Anlattıkça bana; birisini, geçmişimi hatırlatıyor,
Hatırladıkça güzelliğin birden gözönüme geliyor.

Sanki yanımdasın gözlerimi ayıramıyorum.
Aklım başımdan gitmiş sana bağlanıyorum.
Vapurun sireni, kendine özgü, kalınca irkiliyorum.
Denizde yakutun yanında, inci taneleri görüyorum.

Güneş vurdukça oynuyorlar benimle,
Sankim dalga geçiyorlar geçmişimle,

Ama harikulade güzeller senin yerine,
Nur taneleri gibi içiçe oluyorlar benle.

Katılmak istiyorum bende onların arasına.
Atlamak istiyorum boğazın serin sularına.
Kavuşmak, sarılmak istiyorum hayaline, sana.
Takmak istiyorum inci taneleri saçlarına.

Yaklaştıkça kıyıya sessizlik, gürültü oluyorlar.
Görünüyor dalgakıranlarda leylekler, martılar.
Aralarında uçuyor kah güvercinler, fenere konuyorlar.
Fenerin ampülü yok, sanki yol gösterecek onlar.

Kıyıya varınca artıyor sesler, bağılıyor balıkçılar.
Kirleniyor deniz, mahvediyor herşeyi insanlar.
Kaybetme korkusu sardı beni, bulandıkça sular.
Kendime geldim, hayallerim geçmişim bir anda uçtular.

Vapur hız kesti, denizin köpürtüsü bitti.
Ağırdan giderken deniz duruluverdi.
Coşan duygularımda deniz gibi,
Yaklaştıkça kıyıya diniverdi.

İstemezdim zaten insanların arasında,
Hayalini canlandırmak bu kalabalıkta.
Çünkü kıskanırdım seni onlar arasında,
Şevgisiz, saygısız, kirlenmiş toplumda.

Bu sefer baktım karşı kıyıya, görünüverdi,
Tarihi Topkapı Sarayı, Sultanahmet Camii.
Sağında Beyazıt Kulesi, Süleymaniye Camii.
Gülümsüyordu; dalga geçer gibi, heybetli heybetli.

Bir kısa yolculuk daha sona ermişti.
Ömürden bir yirmi dakika daha geçivermişti.
O kısa zamanda otuz yıl hatıra gelmişti.
En güzel yeri ise senin hayalindi, sevgin idi...

Ö.K. (16.09.02)

Ömer Kement

Susuz Toprak

Hayatın kaynağı sudur.
Susuz toprak çöl olur.
Çöl; yalnızlığa mahkumdur.
Yalnızlık insan için hüsrân olur.

Hayatımın suyu, varlığındır.
Varlığın olmayınca yalnızımdır.
Azap duymam yokluğundandır.
Hasretin beni yaşamdan uzaklaştırır.

Kurumuş toprağa, su vermelidir.
Yağmur diye, bulutlara seslenmelidir.
Bulutlar toprağı suya doyurmalıdır.
Suya doyan toprak yeşermelidir.

Bana su değil, seni gereklidir.
Senin hasretine son vermelidir.
Kavuşunca sınıksız sarılmalıdır.
Sarılıp yeniden hayat bulmalıdır.

10.09.2002

Ömer Kement

Tek Gerçek

Bu dünyada birtek gerçek vardır.
Anlayan ihya olur, gerisi yalandır.
Dünya hayatı yalnızca sınavdır.
Bunu başaran baki kalacaktır.

Bu dünyada herşey yalandır.
Para, şan, şöhret palavradır.
Bugün olan yarın olmayacaktır.
Bunu anlayan baki kalacaktır.

Ne yazık! İnsanlar çok tuhaftır.
Para için sağlığını harcamıştır.
Şan, şöhret için ar'ını kırmıştır.
Önur, gurur, şeref hiç kalmamıştır.

Para, meta bir anlık dünyalıktır.
Şan, şöhret porsuyunca uçacaktır.
Sadece sağlık bunları unutturacaktır.
Bunu kavrayan baki kalacaktır.

Vade bittiğinde çok geç olacaktır.
İkinci bir şans asla olmayacaktır.
Gerçek dönüşümüz ancak onadır.
Affedecek bizi, sadece "Rabb'imiz"dır.

12.09.2002

Ömer Kement

Tir Tir

Seyrettim, sadece seyrettim.
Masamda arkama yaslandım.
Gözlerimi kapattım,
Hayalini canlandırdım.

O güzel gözlerini,
Dudaklarını, ellerini.
Hissettim.
Sesinin inceliğini,
Teninin rengini.

Bir kıpırtıyla irkildim.
İçimden geliyordu.
Kalbim tir tir titriyordu.
Seni istedim.Sevgini...

(27.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Yakınsın

Ayrıralı henüz bir kaç saat oldu.
Sanki o birkaç saat yıllar oldu.
Sensiz kalbim hüzünle doldu.
Sesini duydum ya, dünyalar benim oldu.

Yanımda bir sürü insan var.
Benden yıldızlar kadar uzaklar.
Bağırsam, haykırsam duymazlar.
Duygularımı ise hiç anlamazlar.

Sense benden çok uzaklardasın.
Ama bendende bana yakınsın.
Fısıltıyla ansam bile duyarsın.
Duygularımı ancak sen anlarsın.

(06./09.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Yolda Giderken

Yolda giderken, ağaçların hışılıtı altında,
Düşünüyordum, ne ne işim var burada.
Yaprakların her kıpırtısında,
Buldum kendimi bir boşlukta.

Duygularım kaybolmuş, kimin umurunda.
Sanki olmuşum makina,
Yaşadığımın kimler farkında,
Onlara göre sadece bir eşya.

Oysa bende bir canlıyım.
Sevmek en doğal hakkım.
Her yerde aşkı aradım.
Ona sadece sende rastladım.

(26.08.2002/İstanbul)

Ömer Kement

Yorulдум

Önceleri yorgumđum.
Her gün kořturmaktan,
Sabah erken kalkmaktan,
Hemen yola çıkmaktan,
Masaya oturup işe başlamaktan,
Telefonlara bakmaktan...
Yorgumđum.

Ama şimdi yorulđum.
Her gün haber beklemekten,
Günün belirsizliđinden,
Siyasetin çürümüřlüđünden,
Yolda sürekli düşünmekten,
Masada oturup vakit geçirmekten,
Telefonları anlamsızca seyretmekten,
Yorulđum.

(27.08.2002-İstanbul)

Ömer Kement

Zaman

Zaman, zaman en büyük lütuftur.
Zamanı iyi kullan, geri dönüşü yoktur.
Zaman, sorunların çözümü olur.
Zaman bitmez ama, ömür sonludur.

Zaman gelir sorunlar belirir.
Zaman olur ihanetler baş gösterir,
Zaman gelir sevgiler yitiverir,
Zaman ise; bunları çözüverir.

Zaman, sevgininde sevgisizliğinde ilacıdır.
Zaman içinde başlayan aşk zamanla olgunlaşır.
Zaman olur sevgiler artar, zaman olur azalır.
Zaman gelir aşk, zamansız sonlanır.

Zaman içinde konuşarak çözümler aranır.
Zaman zaman büyüklerden nasihatlar alınır.
Zaman içinde bütün umutlar sönüverir.
Zaman varken başının çaresine bakılır.

(05./09.09.2002-İstanbul)

Ömer Kement